

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Bir

Antlaşmanın Elçisi: Arınmadan Tasfiyeye

Jeff Pippenger

2024-02-29

Mesih'in antlaşmayı teyit ettiği hafta, O'nun vaftizinden, Stefanus taşlanırken Mesih'in göksel tapınakta ayağa kalkmasına kadar olan dönemi temsil ediyordu.

Ama o, Kutsal Ruh'la dolu olarak gözlerini göğe dikti ve Tanrı'nın yüceliğini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü. Ve şöyle dedi: "İşte, göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durduğunu görüyorum." Bunun üzerine yüksek sesle bağırdılar, kulaklarını tıkadılar ve hepsi birden onun üzerine saldırdılar. Onu kentin dışına çıkarıp taşladılar; tanıklar ise giysilerini adı Saul olan genç bir adamın ayakları dibine bıraktılar. Stefanus'u taşladılar; o ise Tanrı'ya yakararak, "Rab İsa, ruhumu kabul et" dedi. Sonra diz çöktü ve yüksek sesle haykırdı: "Rab, bu günahı onlara yükleme." Bunu söyledikten sonra uykuya daldı. Elçilerin İşleri 7:55-60.

Stephen taşlanınca ve Michael ayağa kalkınca, müjde Yahudi olmayanlara gitti, çünkü o zamana dek müjde Yahudilerle sınırlıydı.

O zaman melek şöyle dedi: "Bir hafta [yedi yıl] boyunca birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek." Kurtarıcı hizmetine başladıktan sonra yedi yıl boyunca müjde özellikle Yahudilere duyurulacaktı; ilk üç buçuk yılı bizzat Mesih tarafından, ardından ise elçiler tarafından. "Haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu sona erdirecek." Daniel 9:27. MS 31 yılının ilkbaharında, gerçek kurban olan Mesih Golgota'da sunuldu. O zaman tapınağın perdesi ikiye yırtıldı; bu, kurban hizmetinin kutsallığı ve anlamının kalktığını gösteriyordu. Yeryüzündeki kurban ve sununun sona erme zamanı gelmişti.

O bir hafta—yedi yıl—M.S. 34'te sona erdi. Sonra, Stefanos'un taşlanmasıyla Yahudiler müjdeyi reddettiklerini kesinleştirdiler; zulüm nedeniyle her yana dağılan öğrenciler 'gittikleri her yerde sözü duyuruyorlardı' (Elçilerin İşleri 8:4); ve çok geçmeden, imanlılara zulmeden Saul iman ederek ulusların elçisi Pavlus oldu. Çağların Arzusu, 233.

34 yılında, kutsal hafta (iki bin beş yüz yirmi gün) sona erdi ve eski İsrail Tanrı'dan boşanmış oldu; onların sınanma süresi tamamen sona ermişti. O noktada, antlaşmayı reddetmeleri ve Tanrı'nın Oğlu'nun çarmıha gerilmesi nedeniyle eski İsrail'e uygulanacak ceza, Tanrı'nın yürütücü yargısına tabi hâle geldi. Tanrı, uzun sabrı ve merhametiyle, Kudüs'ün yıkımını MS 66'dan 70'e dek süren kuşatma ve yıkıma kadar erteledi.

Daniel kitabının dokuzuncu bölümündeki, Mesih'in antlaşmayı pekiştirdiği haftayı belirleyen ayetler, aynı zamanda putperest Roma'nın (gelecek olan prens) kenti ve tapınağı yıkacağını da bildirir; ancak Tanrı, uzun sabrı ve merhametiyle, eski İsrail'in çocuklarına, atalarının yaptığı gibi Müjde'yi işitip bir karar vermeleri için, Mesih'in ve öğrencilerinin aralarında yürüttükleri hizmetin yedi yıllık dönemi boyunca zaman tanıdı.

Mesih'in bizzat Kudüs'ün uğrayacağı yıkımı ilan etmesinden sonra, yaklaşık kırk yıl boyunca Rab, kent ve ulus üzerindeki yargılarını geciktirdi. İncil'ini reddedenlere ve Oğlunu öldürenlere karşı Tanrı'nın gösterdiği uzun süren tahammül hayret vericiydi. Meyve vermeyen ağaç benzetmesi, Tanrı'nın Yahudi halkıyla olan yaklaşımını simgeliyordu. "Onu kes; neden toprağı boş yere meşgul ediyor?" (Luka 13:7) emri verilmişti, ama ilahi merhamet onu biraz daha esirgemişti. Yahudiler arasında hâlâ Mesih'in kişiliğini ve hizmetini bilmeyen birçok kişi vardı. Ve çocuklar, anne babalarının reddetmiş oldukları fırsatlardan yararlanmamış, onların geri çevirdiği ışığı almamışlardı. Elçilerin ve onlarla birlikte çalışanların vaazı aracılığıyla Tanrı onların üzerine ışık saçacaktı; peygamberliğin yalnızca Mesih'in doğuşu ve yaşamında değil, O'nun ölümü ve dirilişinde de nasıl yerine geldiğini görmelerine izin verilecekti. Çocuklar anne babalarının günahlarından ötürü mahkûm edilmedi; ancak anne babalarına verilmiş olan bütün ışığı bildikleri hâlde, kendilerine tanınan ek ışığı reddettiklerinde, anne babalarının günahlarına ortak oldular ve kötülüklerinin ölçüsünü tamamladılar.

Tanrı'nın Yeruşalim'e yönelik uzun süren sabrı, yalnızca Yahudileri inatçı tövbesizliklerinde pekiştirdi. İsa'nın öğrencilerine yönelik nefret ve acımasızlıklarında, merhametin son teklifini reddettiler. Bunun üzerine Tanrı üzerlerindeki korumasını geri çekti ve Şeytan ile onun melekları üzerindeki engelleyici gücünü kaldırdı; ve ulus, seçmiş olduğu önderin denetimine bırakıldı. Bu ulusun çocukları, kötü dürtülerini dizginlemelerini sağlayacak olan Mesih'in lütfunu hor görmüştü; şimdi ise galip gelenler bu dürtüler oldu. Şeytan ruhun en azgın ve en aşağılık tutkularını uyandırdı. İnsanlar akıl yürütmüyorlardı; aklın ötesinde, dürtü ve kör öfke tarafından yönetiliyorlardı. Acımasızlıklarında şeytansılaştılar. Ailede de ulusta da, en üstten en alta tüm sınıflar arasında kuşku, kıskançlık, nefret, çekişme, isyan ve cinayet vardı. Hiçbir yer güvenli değildi. Dostlar ve akrabalar birbirine ihanet etti. Anne babalar çocuklarını, çocuklar da anne babalarını öldürdü. Halkın yöneticilerinin kendilerini yönetmeye güçleri yoktu. Denetlenmeyen tutkular onları tiranlara dönüştürdü. Yahudiler, masum Tanrı Oğlu'nu mahkûm etmek için yalancı tanıklığı kabul etmişlerdi. Şimdi de asılsız suçlamalar kendi yaşamlarını belirsiz hale getirdi. Eylemleriyle uzun zamandır şöyle diyorlardı: "İsrail'in Kutsalı önümüzden çekilsin." Yeşaya 30:11. Şimdi istekleri yerine getirildi. Tanrı korkusu artık onları rahatsız etmiyordu. Şeytan ulusun başındaydı ve en yüksek sivil ve dinsel otoriteler onun etkisi altındaydı. Büyük Mücadele, 27, 28.

Antlaşmanın Habercisi olarak Mesih önce yalnızca Yahudilere hizmet etti. 34 yılında, Stefanus'un taşlanması sırasında, Müjde o zaman uluslara ulaştı ve Tanrı'nın icraî yargısının zamanı geldi; ancak Tanrı merhametiyle o zamanı yaklaşık kırk yıl erteledi.

Antlaşmanın Habercisi olarak Mesih, Malaki 3. bölümde bildirilenleri yerine getirerek tapınağı iki kez temizledi. Bunu, o sırada göz ardı edilmekte ve boşanılmakta olan antlaşma halkı için ve ayrıca daha sonra yeni seçilmiş halk olacak olanlar için özel olarak ayrılmış bir dönemde yaptı. O dönem sona erdiğinde, Tanrı'nın icraî yargısının zamanı başladı. Vaftizci Yahya, Mesih'in kendisiyle antlaşmaya gireceği yeni bir seçilmiş halkı ortaya çıkarma işine yol hazırlayan habercisiydi.

İki tapınak temizliği, Mesih'in ruh tapınağını arındırma işine işaret eden öğretici örneklerdi. Malaki kitabının üçüncü bölümünde Antlaşmanın Habercisi aniden geldiğinde, eski günlerde olduğu gibi bir sunu oluşturmak amacıyla Levioğullarını arındırır ve temizler.

Fakat O'nun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü O, arıtıcının ateşi ve çamaşırcıların sabunu gibidir. Gümüşü arıtan ve arındıran biri gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi saflaştıracak ki Rab'be doğrulukla sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yerusuhalim'in sunusu, eski günlerde olduğu gibi, geçmiş yıllarda olduğu gibi Rab'be hoş gelecektir. Malaki 3:2-3.

Malaki'nin üçüncü bölümü ile tapınağın iki kez temizlenmesi, Antlaşmanın habercisi tarafından gerçekleştirilen Levi oğullarının imanının yetkinleştirilmesini temsil eder. Levi oğullarının imanının yetkinleştirilmesi, altının arıtılmasıyla temsil edilir.

"Sanatoryumda herhangi bir etkisi olan herkesin Tanrı'nın iradesine uyması, benliği alçaltması ve yüreğini Mesih'in Ruhu'nun değerli etkisine açması gerekir. Ateşte sınanmış altın sevgi ve imanı temsil eder. Birçoğu sevgiden neredeyse yoksundur. Kendi kendine yeterlilik, büyük ihtiyaçlarını görmelerini engelliyor. Tanrı'ya günlük bir dönüşe, dini yaşamda yeni, derin ve günlük bir deneyime kesin bir zorunluluk vardır." Tanıklıklar, 4. cilt, 558.

Malaki üçüncü bölüm ve tapınağın iki kez temizlenmesi, Antlaşmanın Elçisi tarafından gerçekleştirilen, Levioğulları olan bilge kişilerdeki bilgi artışını anlama yetisinin kemale ermesini temsil eder. Levioğulları'nın kemale ermesi, gümüşün arıtılmasıyla temsil edilir.

Rab'bin sözleri saf sözlerdir; toprak fırınında arıtılmış, yedi kez saflaştırılmış gümüş gibi. Mezmur 12:6.

Antlaşmanın Habercisi, Levioğullarını gümüş ve altın gibi arıtacaktı. Arıtan Tanrı'nın Sözüdür, çünkü arıtılmak aklanmak ve kutsal kılınmaktır.

Onları kendi gerçeğınle takdis et: senin sözün gerçektir. Yuhanna 17:17.

Vaftizci Yahya, Malaki kitabının üçüncü bölümünün ilk gerçekleşmesinde Antlaşma'nın Habercisi'nin gelişine yolu hazırlayan habercisiydi ve bu bakımdan mesajı mahiyeti gereğđ dört yönlüydü. Onun işi, Antlaşma'nın Habercisi tarafından yerine getirilecek arınma işini tanımlamayı ve gerçekleştirilen bu arınma işinin bir harman yerini süpürme eylemi olarak tasvir edildiğini ortaya koymayı içeriyordu. Eski seçilmiş halkın o sırada bir kenara bırakılma sürecinde olduğunu da tespit etti. Ayrıca Tanrı'nın halkına Laodikya mesajını sundu; böylece onlara kendi günahlarını ve babalarının günahlarını gösterdi. Bütün bu gerçekleri "gelecek gazap" bağlamına yerleştirdi. Yolu hazırlayan habercinin işi, bir kenara bırakılmakta olan halkın eğitim sisteminde hiç eğitim almamış biri tarafından yapılan bir işi temsil ediyordu.

Vaftizci Yahya'da Rab, Rab'bin yolunu hazırlamak için kendisi için bir haberci yetiştirdi. Günahı azarlayıp kınamada dünyaya sarsılmaz bir tanıklık sunacaktı. Luka, onun görevini ve hizmetini bildirirken şöyle der: 'O'nun önünden İlyas'ın ruhu ve gücüyle gidecek; babaların yüreklerini çocuklarına, itaatsizleri de doğruların bilgeliğine çevirecek; Rab için hazırlanmış bir halk hazırlayacak' (Luka 1:17).

Ferisilerle Sadukilerden birçoğu Yuhanna'nın vaftizine geldi; onlara hitaben şöyle dedi: "Ey engerek yılanları soyu, gelecek gazaptan kaçmayı size kim öğretti? Öyleyse tövbeye yaraşır meyveler verin. Kendi kendinize, 'Babamız İbrahim'dir' demeye kalkışmayın. Çünkü size

şunu söylüyorum: Tanrı bu taşlardan İbrahim'e çocuklar çıkarabilir. Şimdi bile balta ağaçların köküne dayanmıştır; bu yüzden iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. Ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha kudretlidir; onun ayakkabılarını taşımaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecektir. Harman savurma küreği elindedir; harman yerini tastamam temizleyecek, buğdayını ambarına toplayacak, fakat samanı sönmez ateşte yakacaktır.” (Matta 3:7-12).

Yuhanna'nın sesi bir boru gibi yükseldi. Görevi şuydu: “Halkıma isyanlarını, Yakup'un evine de günahlarını bildir” (Yeşaya 58:1). İnsani bir eğitim almamıştı. Onun öğretmenleri Tanrı ve doğa olmuştu. Ama Mesih'in önünü hazırlamak için, sesini eski peygamberler gibi duyuracak ve yozlaşmış ulusu tövbeye çağırarak kadar cesur birine ihtiyaç vardı. Seçilmiş Mesajlar, kitap 2, 147, 148.

William Miller, Antlaşma'nın Habercisi'nin yolunu hazırlayan ikinci haberciydi ve Miller'in kişiliği ile hizmeti Vaftizci Yahya tarafından simgelenmişti.

"Binlercesi, William Miller'in vaaz ettiği gerçeği benimsemeye yöneltildi; Tanrı'nın kulları da mesajı ilan etmek için İlyas'ın ruhu ve kudretiyle ortaya çıkarıldı. İsa'nın öncüsü Yahya gibi, bu ciddi mesajı vaaz edenler baltayı ağacın köküne koymak ve insanları tövbeye yaraşır meyveler vermeye çağırarak zorunda olduklarını hissettiler." Erken Yazılar, 233.

Mesih'in zamanındaki tartışmacı Yahudiler, Mesih hakkında sahte bir mesaja güvenmeye yönlendirilmişlerdi. “Mesih”, “meshedilmiş” anlamına gelen Yunanca “Christ” kelimesinin İbranice karşılığıdır.

Tanrı, İsrailoğullarına İsa Mesih aracılığıyla barışı ilan eden bir söz gönderdi—O, herkesin Rabbidir. Bu sözün, Yahya'nın vaaz ettiği vaftizden sonra Celile'de başlayıp bütün Yahudiye'de yayıldığını biliyorsunuz. Tanrı, Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh ve güçle meshetti; O, etrafta dolaşarak iyilik yaptı ve İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştirdi; çünkü Tanrı onunlaydı. Elçilerin İşleri 10:36-38.

Hem "mesih" hem de "Mesih" "meshedilmiş olan" anlamına gelir. Mesih, vaftizi sırasında meshedildi; bu nedenle teknik olarak vaftizine kadar ne mesih ne de Mesih değildi. Onun vaftizi, Vahiy kitabının onuncu bölümündeki meleğin 11 Ağustos 1840'ta gerçekleşen inişiyile peygamberce örtüşür ve ayrıca Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki güçlü meleğin 11 Eylül 2001'deki inişiyile de örtüşür. Üç peygamberî yol işareti, Kutsal Ruh'un geç yağmurdaki tezahürünü belirler.

Tartışmacı Yahudiler, Mesih'in İsrail ulusunun dünyayı yöneteceği, kelimenin tam anlamıyla dünyevi bir krallık getireceğini ileri süren sahte bir peygamberlik mesajı olan bir yanılgıya bağlı kaldılar. Bu, "barış ve refah" vaat eden sahte bir mesajdı.

William Miller'in mesajının iki temel unsuru vardı. Birincisi, kutsal yerin arındırılmasına işaret eden zamanla ilgili peygamberliklerin uygulanmasıydı; ikincisi ise Protestanların inanma eğiliminde oldukları bin yıllık döneme dair Katolik yorumunu reddetmesiydi. Barış ve refah dolu bin yıl olarak tasvir edilen milenyuma ilişkin bu yanlış görüş, münakaşacı Yahudilerin Mesih'in

krallığına dair taşıdıkları yanlış anlayışla temsil edilmişti.

O iki tanık, Antlaşmanın Elçisi'nin O'nun tapınağına ansızın gelmesi için yolunu hazırlayan haberciye ilişkin tarihin üçüncü ve son gerçekleşmesinde, "barış ve refah" vaat eden sahte bir son yağmur mesajını teşhis eder. O sahte son yağmur mesajı, "barış ve güvenlik" mesajı olarak tanımlanır; bu, "gelecek gazap" geldiğinde "iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır" diye bildiren Vaftizci Yahya'nın mesajının tersidir. Bu, Rab döndüğünde gelişinin parlaklığıyla yeryüzünü yok edeceği için Katolikliğin öğrettiği gibi bin yıllık bir barış dönemi olmayacağını belirten Miller'ın tespitiyle de ortaya konmuştur.

Ve sıkıntı çeken sizler de bizimle birlikte rahat bulacaksınız; Rab İsa kudretli melekleriyle birlikte gökten görüldüğünde, alev alev yanan ateş içinde Tanrı'yı tanımayanlara ve Rabbimiz İsa Mesih'in Müjdesine itaat etmeyenlere öç alacaktır. Bunlar, Rabbin huzurundan ve kudretinin yüceliğinden uzak bırakılarak sonsuz yıkımla cezalandırılacaklardır. 2. Selanikliler 1:7-9.

Antlaşmanın Habercisi'nin yeni seçilmiş bir halkla antlaşmaya girmesine zemin hazırlayan ilk iki haberci, Laodikya Adventizminin üçüncü neslinde oluşturulmuş sahte bir "barış ve güvenlik" son yağmur mesajının, Laodikya Adventizminin dördüncü neslinin, üçüncü "Vay"da temsil edildiği üzere İslam'ın rolünü tanımasını engellemek için Şeytan tarafından tasarlandığını göstermektedir.

Levioğullarıyla temsil edilenler için yerine getirilen arınma sürecinde, Vaftizci Yahya'dan sonra gelen, elindeki savurma küreğiyle kendi harman yerini bütünüyle süpürüp "arıtacaktır". Bu iş O'nun Sözü aracılığıyla yerine getirilir.

"Yabası O'nun elindedir; harman yerini büsbütün temizleyecek ve buğdayını ambara toplayacaktır." Matta 3:12. Bu, ayıklanma zamanlarından biriydi. Hakikat sözleri aracılığıyla saman buğdaydan ayrılıyordu. Azarı kabul edemeyecek kadar kibirli ve kendi doğruluğuna güvenen, alçakgönüllü bir yaşamı benimseyemeyecek kadar dünyayı seven birçok kişi İsa'dan yüz çevirdi. Birçokları bugün de aynı şeyi yapmaktadır. Canlar, bugün, Kefernahum'daki havrada bulunan o öğrencilerin sınıdığı gibi sinanmaktadır. Hakikat yüreğe ulaştırıldığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğiyle uyum içinde olmadığını görürler. Kendilerinde tümünden bir değişimin gerekli olduğunu anlarlar; fakat benliği inkâr etmeyi gerektiren bu işi üstlenmeye razı olmazlar. Bu yüzden günahları açığa çıkarıldığında öfkelenirler. Öğrencilerin söylenerek İsa'yı bırakıp gitmeleri gibi, onlar da gücenip giderler: 'Bu söz çetindir; bunu kim dinleyebilir?'" The Desire of Ages, 392.

Geç yağmurun mesajı, Habakkuk'un ikinci bölümündeki "tartışma"dır ve samanı buğdaydan ayıran gerçeğin sözleridir. Bu ayırım, Antlaşmanın Habercisi tarafından gerçekleştirilen arındırma hareketinin tarihinde, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetindeki mesaj, ilk kez gerçekleşmeyince bir arındırmaya yol açtı ve Habakkuk'un ikinci bölümündeki bekleme zamanını ve Matta'nın yirmi beşinci bölümündeki on bakire benzetmesini ortaya çıkardı. Gece Yarısı Çılgılığı mesajı nihayet 22 Ekim 1844'te yerine geldiğinde, daha da büyük bir arındırma meydana getirdi. İşte o zaman Antlaşmanın Habercisi ansızın geldi ve nihai arındırma ve temizlenmeyi başlattı. Üç arınma ve arındırmanın ilk ikisinden geçmiş olan hareket,

üçüncüsünde başarısız oldu ve 1863'te Laodikeia'nın çölüne gönderildi.

Millerit tarihinde Protestanlar önce hakikatin sözleriyle arındırıldı; ardından, üçüncü sınıyıcı mesajın gelişiyile birinci meleğin hareketi arındırıldı. Ancak 1798'den 1844'e kadar geçen kırk altı yıl boyunca Millerit tapınağını inşa edenler, 22 Ekim 1844'te gelen üçüncü sınavı geçemediler; her ne kadar on bakire benzetmesini tam anlamıyla yerine getirmiş olsalar da.

Birinci ve ikinci meleğin mesajlarının etkisiyle Damat'ı karşılamak üzere dışarı çıkanların birçoğu, dünyaya verilecek son sınıyıcı mesaj olan üçüncüyü reddetti ve son çağrı yapıldığında benzer bir tutum takınılacaktır.

Bu benzetmenin her bir ayrıntısı titizlikle incelenmelidir. Biz ya akıllı ya da akılsız kızlar tarafından temsil ediliriz. Review and Herald, 31 Ekim 1899.

22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişiyile başlayan peygamberlik tarihi bir başarısızlıktı ve 1863'teki isyanla sona erdi. 1850 yılına gelindiğinde Kardeş White aşağıdaki mesajı kaleme aldı.

Rab bana 26 Ocak'ta bir görüş verdi; bunu anlatacağım. Tanrı'nın halkından bazılarının akılsız ve uyuşuk olduklarını; yalnızca yarı uyanık olduklarını ve şimdi yaşamakta olduğumuz zamanın farkında olmadıklarını; 'kir fırçası' taşıyan 'adam'ın içeri girdiğini ve bazılarının süpürülüp götürülme tehlikesiyile karşı karşıya olduğunu gördüm. Onları kurtarması, onlara biraz daha mühlet vermesi ve sonsuza dek çok geç olmadan önce hazırlanabilmeleri için korkunç tehlikelerini görmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardım. Melek, 'Yıkım kudretli bir kasırğa gibi geliyor,' dedi. Meleğe, bu dünyayı seven, mallarına bağlı olan ve ruhsal gıdadan yoksun oldukları için mahvolan aç koyunları doyurmaları için yola çıkan habercilerin yolunu hızlandırmak uğruna onlardan kopmaya ve onları feda etmeye razı olmayanlara acımasını ve onları kurtarmasını yalvardım.

“Şimdiki hakikatin yokluğundan ölen zavallı ruhları ve gerçeğe inandıklarını söyleyen bazılarının, Tanrı'nın işini ilerletmek için gerekli vasıtaları esirgeyerek onların ölüp gitmesine göz yumduklarını gördüğümde, bu manzara dayanamayacağım kadar acı vericiydi ve meleğe bunu benden uzaklaştırması için yalvardım. Tanrı'nın davası mülklerinin bir kısmını istediğinde, İsa'ya gelen genç adam gibi [Matta 19:16-22.], kederle uzaklaştıklarını gördüm; ve yakında sel gibi gelen belânın üzerlerinden geçip bütün mallarını silip süpüreceğini, o zaman da dünyevi mallardan fedakârlık etmek ve gökte bir hazine biriktirmek için artık çok geç olacağını.” Review and Herald, 1 Nisan 1850.

1850'de, kir fırçasını elinde tutan adam çoktan gelmişti. 22 Ekim 1844'te, Antlaşmanın Habercisi kendi tapınağına ansızın gelmişti ve Levioğullarını arındırma ve temizleme işine başlamıştı.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Bugün ruhlar sınanıyor ve deneniyor; birçoğu da Mesih'i terk edenlerin çiğnediği aynı yoldan geçiyor. Söz'le sınanıklarında ilahi Öğretmeni reddediyorlar. Yaşamları gerçeğe ve doğruluğa uygun olmadığı için azarlanınca Kurtarıcıdan yüz çeviriyorlar; ve kararları, gücümüş öğrencilerinki gibi, bir daha geri çevrilmez. Artık Mesih'le birlikte yürümüyorlar. Böylece şu sözler yerine geliyor: 'Yabası elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek ve buğdayını

ambarına toplayacaktır.' Signs of the Times, 15 Mayıs 1901.